

hvor Danmark vælger at beholde sin egen kronevaluta.

Tværtimod var 1998-krisen en valutakrise, som ganske vist også ramte den danske krone og medførte udstrømning af danske valutareserver, men disse reserver var store og kunne rigeligt - sammen med højere kortfristede rentesatser - afbøde krisen, således at den overhovedet ikke forplantede sig til realøkonomien og dermed til folks hverdag. Det er vel i høj grad for at kunne afbøde spekulation mod valutaen, at et land overhovedet har valutaeserver. Den danske valutareserve blev kun reduceret med en tredjedel i 1998 og kunne således fuldt ud opfange spekulationen. Valutaen strømmede i øvrigt tilbage til den danske valutakasse efter krisen, og den danske valutabeholdning er i dag større end nogensinde. Vi har således rigeligt med midler til at møde en ny krise - uden at den overhovedet behøver at få indflydelse på befolkningens levestandard eller beskæftigelsesmuligheder.

Vist blev Danmark ramt af en valutakrise i 1998, men det var ikke noget, almindelige mennesker mærkede det mindste til. Realiteten er, at 1998 var et rigtig godt år for dansk økonomi, for dansk levestandard og for dansk beskæftigelse. Forholdene var på disse områder klart bedre end i de 11 EU-lande, som tilsammen udgør euro-området. Sådan er det for øvrigt stadig.

Det går fantastisk godt for Danmark med vores egen kronevaluta.

Svar (4/ 2 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

I efteråret 1998 opstod der et pres mod den danske krone som følge af uro og turbulens på de internationale finansielle markeder.

Dette førte til en rentestigning, der påvirkede investeringslysten negativt, hvilket normalt giver lavere vækst. Den danske økonomi var imidlertid samtidig i fremgang, hvorfor den negative effekt på beskæftigelsen af rentestigningen blev modvirket af en underliggende positiv tendens. Valutakrisen i 1998 i Danmark var heldigvis begrænset og nåede ikke at få rigtigt alvorlige følger.

Erfaringerne fra tidligere blandt andet 1993 og 1995 viser også, at selv om dansk økonomi er blandt de stærkeste i Europa, så er vi sårbare overfor for spekulation mod den danske krone i

perioder med international valutauro, jvf. besvarelsen af S 1251.

Hvor galt det kan gå, når et land er udsat for et alvorligt spekulativt angreb, der lykkes fra spekulanternes side, ses af erfaringerne fra Sverige i 1990'erne, der blev tvunget til at opgive den svenske fastkurspolitik i 1992. Det har ikke været uden væsentlige omkostninger for det svenske velfærdssamfund - det ses af reduktionerne i velfærdsydelse såsom arbejdsløshedsgænge.

Spm. nr. S 1251

Til økonomiministeren (26/1 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren udarbejde en oversigt over valutakriser gennem de sidste 15 år, som har ramt den danske krone, samt give en vurdering af, hvad disse valutakriser har kostet af ekstra arbejdsløshed i Danmark?«

Begrundelse

Regeringens ministre har i den seneste tid ofte henvist til fremtidige valutakriser, som kan ramme dansk økonomi og beskæftigelse, hvis vi beholder vores egen kronevaluta. Tiden er nu inde til at underbygge denne påstand. Det er i denne forbindelse nærliggende at gennemgå den nyere økonomisk-historiske udvikling i Danmark for at vurdere, om der f.eks. siden 1985 har været valutakriser, som har indbefattet pres på den danske krone, der har medført tab af produktion, velstand og arbejdspladser i Danmark.

Der henvises i øvrigt til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1250.

Svar (4/ 2 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Danmark har i de sidste 15 år været udsat for en række omgange med uro omkring den danske krone, men det har været muligt i kraft af deltagelse i det gamle EMS-system at undgå, at vi er blevet tvunget til at opgive fastkurspolitikken. Det skyldes, at fastkurspolitikken har været solidt understøttet af en stabilitetsorienteret øko-